

ת"פ 10093/01 - מדינת ישראל נגד אלכס ליברמן

בית משפט השלום בפתח תקווה

20 ינואר 2018

ת"פ 10093/01 מדינת ישראל נ' ליברמן

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד אלכס ליברמן
נאשם

החלטה

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירה של גרים חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

בכתב האישום נטען כי על רקע סכסוך בין נהגים בדרך, תקף הנאשם את המתلون בכך שנתן לו מכת אגרוף בפני שגרמה לשבר באפו.

הסניגורית העלתה טענה מקדמית, כנגד ההחלטה המנהלית של המ雅思ימה, ליחס לנאים עבירה של גרים חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק, שדינה עד שבע שנים מאסר, ולא עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, שדינה עד שלוש שנים מאסר.

הסניגורית טוענת כי עובדות כתב האישום יכולות "ליפול" לשני סעיפי הסל דן, היינו להחשב כ"جرائم חבלה חמורה" או "جرائم חבלה של ממש", ובהעדר הנחיות ברורות וקבועות של היועם"ש/פרק ליט המדינה לגבי ייחוס כל אחד מן הסעיפים ל责任人ים עובדיים כאלה ואחרים, דוגמת התיאור העובדתי נשוא כתב האישום, נוצרים אי שוויון ושרירותיות בהגשת חלק מכתביו האישום שבבסיסו העובדתי דומה, בעבירה החמורה יותר וחלקו - בעבירה הקלה יותר. בכך נגרמת, לטענתה, פגעה בעקרון השוויון בפני החוק ואכיפה מפללה, והتبיעה חוטאת לחובתה לפעול על פי כללי המינימל התקן.

הסניגורית הציגה דוגמאות למקרים דומים אף חמורים יותר בנסיבותם, בהם הוגש כתבי אישום בעבירה לפי סעיף 380.

בת"פ 22728 מ"י נ' קוזלוב הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בעבירה על סעיף 380, כאשר על פי העובדות, הכה את המתلون במספר מכות אגרוף ובעיטה בפניו וגרם לו שברים בעצמות האף. בישיבת ההකראה ביקשה התביעה לתקן את סעיף האישום לסעיף 333, והגנה התנגדה. בית המשפט (בהחלטת כב' השופט חגי טרס, ס"נ) החליט כי

לאור שהלב המוקדם של הדיון מוסמכת הتبיעה לתקן את כתב האישום, אך עליה לשקל בעניין זה שיקולים נוספים, ביןיהם השלב הדיוני בו מצוי ההליך, פרק הזמן שחלף מאז הגשת כתב האישום, הסיבות שהביאו להגשת התביעה בכלל ולהגשתה בשלב זה בפרט, המחדלים והליך'ים שהתגלו בעקבות התביעה, ככל שהתגלו, מידת הפגיעה האפשרית בהגנת הנאשם באם תתקבל התביעה, מידת הפגיעה הצפוי באינטרס הציבורי באם תידחה, קיומם של סעדים חלופיים ועוד. אך, בפרט כאשר התביעה לתקן לחומרה נעשתה לאחר מ"מ בין ב"כ הצדדים, הליך שיש בו כדי לערער את כללי המשחק" במשמעותו הפלילי, אשר נועד לאזן את פער הכוחות בין הצדדים. בשיבה שלאחר מתן החלטה הודעה ראש ענף הتبיעות במחוז המרכז,עו"ד מורג, כי "לענין התיק הספציפי זהה לאחר שבחנו שוב את התיק וסקלנו אותו מוצאת כי התיקון שה提בקש אינו מהותי, הוא אינו יורד לשורשו של התיק. ניתן לייחס גם עבירה של סעיף 380 **בנסיבות של תיק זה אם כי חייבת לומר כי המ鏘ונה שהיota באוטו يوم בביham'esh לא טעה מאחר ולאור חומרה המקרה ונטיותיו אפשר היה לייחס גם עבירה חמורה יותר.**" התיק הסטיים בהסדר טיעון במסגרת העבירה המקורית, לפי סעיף 380.

בת"פ (שלום ב"ש) 1895/08 מ"י מ"י מח"ש נ' כהן ואח', הואשם הוגש בנסיבות לפי סעיפים 380 ו-382 לחוק, כאשר הבסיס העובדתי הוא מתן מכות אגרוף בפניו של המתלון שגרמו שבר באף, שטפי דם ונפיחות בפנים, ועוד.

בת"פ 40227/08 (מחוזי ת"א) מ"י נ' סלימאן ואח' הינו הנאשם ואחר את המתלון בקרים, וכתווצה מכך גרמו לו שברים בארובת העין ובגשר האף, וכן המטומות בפנים. הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן לפי סעיפים 380 ו-382. לא הוגש ע"י ההגנה, ולא ניתן היה למצאו בנט המשפט, את כתב האישום המקור שהוגש.

בת"פ 14-07-62637 מ"י נ' טורגלמן ואח' יוהסה לנאהמת בכתב האישום המתוקן עבירה של תקיפה חבלנית לפי סעיף 380 לחוק, כאשר בעבודות נתען כי עקב התקיפה גרמו למחלונת שבר באף, רגשות בלסת וחבלות נוספת בפנים. יצוין כי כתב האישום המקורי ייחס לנאהמת עבירה של גרים חבלה חמורה, וთיקון לקולא נעשה במסגרת הסדר טיעון.

מהאחר שני פסקי הדין האחרונים שצינו ע"י הסניגורית הינם כאלה שבhem הסעיף המקורי נכלל בכתב אישום מתוקן, ופשיטה שהדבר יכול יתרחש גם בעניינו של הנאשם דכאן, לא ATIICHIS אליהם כasmactאות להחלטתי.

עם זאת, די בשני התיקים הראשונים אליו הפנהה - קוזלוב וכהן, כדי להעמיד את השאלה של אופן הפעלת שיקול הדעת המנהלי של הتبיעה בבחירה סעיף האישום, בין סעיף 380 המקורי לסעיף 333 המחריר, במלוא תוקפה.

בסעיף הגדרות בחוק העונשין, סעיף 34, מוגדרת "חבלה" - "מכאוב, מחלת או ליקוי גופניים, בין קבועים ובין עוביים".

"**חבלה חמורה**" מוגדרת: "חבלה העולה כדי חבלה מסוכנת, או הפגיעה או עלולה לפגוע קשות או לזמן בבריאות הנחובל או בנוחותו, או המגעה כדי מום קבוע או כדי פגיעה קבוע או פגעה קשה באחד האיברים, הקרומים או החושים החיצוניים או הפנימיים".

בבחינת התאמת נסיבות המקירה שבפני - גריםת שבר באף במכת אגרוף - להגדרות המילוליות של "חבלה של ממש" או של "חבלה חמורה", לא ניתן למצוא תשובה חד משמעית בנוסח החוק.

בתשובתה של הتبיעה לטענה המקדמית לא ניתן, לטעמי, מענה מנח את הדעת. הטענה כי במקרים המקרים היהת "טעות אנוש" של התובע שהגיש את כתב האישום, אין לה ביסוס עובדתי בפרוטוקולים של אוטם תיקים, כאשר באחד מהם - עניין קוזלוב - אישרה ראש הענף כי ניתן היה להאשים גם בעבירה על סעיף 380 לפי אותה מסכת עובדתית; ובשני - עניין כהן - נותרה העבירה על כנה לאור כל הדרך והتبיעה לא ביקשה לתקן לחומרה את כתב האישום, הגם שכותב האישום הוגש לבית המשפט המחויזי, דבר המלמד על חומרת הנסיבות.

התביעה אף אישרה, כי אין הנחות כתובות שידריכו את התובע המגיש את כתב האישום, לאיזה סעיף עליו לפנות במקרים נפוצים כגון דא - מכת אגרוף שגרמה לשבר באף או באחת מעוצמות הגוף - והtoutזאה הבלתי נמנעת היא של שרירותיות בבחירה סעיף האישום, כאשר לבחירה זו יש השלכה ממשמעותית וקשה על רף הענישה לה צפיו הנאשם באותו תיק.

לא ניתן להקל ראש ולומר כי בכל מקרה ניתן יהיה בעתיד לתקן את כתב האישום לפחות במסגרת מו"מ להסדר טיעון, שכן בעניין זה עשוי להיות אקריאות לא מעט בין תיק אחד לשני, והtoutזאה עלולה להיות תלולה במקרים מסוימים או הסניגור המציגים את הצדדים, הזמן המוקדש למ"מ ביניהם והלחץ המופעל ע"י בית המשפט לסיום התקיק, וכי"ב שיקולים שאין נוגעים לבסיס העבודה של כתב האישום, לגופו.

לפיך אני סבורה כי כל עוד אין הנחות בכתב ברורות, איחידות ושקיפות לציבור, המדריכות את התובע בבחירה בין שני הסעיפים דן, על הتبיעה להעדייף, במקרים בהם יש TKדדים לאן ולכאן, את הסעיף המקל עם הנאשם, וזאת כביטוי להפעלת שיקול הדעת המנהלי של הتبיעה באופן שוויוני, זהיר ומידתי.

אשר על כן אני מורה כי כתב האישום יתוקן באופן שהעבירה המיוחסת לנאשם תהיה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

נקבע מענה לכותב האישום ליום 18.4.18 ساعה 00:00 בפני כב' השופט טרסי.

המציאות תשליך החלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו בטבת תשע"ח, 02 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.